

[Finansministeren.]

forslag til lov om forhøjelse af benzinafgifterne,

*forslag til lov om ændringer i toldloven m. m.,
forslag til lov om ændring af lov om afgift af konsum-is,*

forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser,

forslag til lov om forlængelse af ændringer i lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer og endelig

forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. for finansårene 1955—56 og 1956—57.

Samtidig fremsættes skriftligt af indenrigs- og boligministeren:

Forslag til lov om ændring i loven om en fælleskommunal udligningsfond (vedrørende udskrivningen af fælleskommunal indkomstskat for skatteåret 1955—56 m. v.),

af landbrugsministeren:

Forslag til lov om lån til visse landmænd, der i høståret 1954 har lidt væsentligt tab som følge af ekstraordinær stor nedbør og

af ministeren for offentlige arbejder:

Forslag til lov om ændringer i statsbane-loven og

forslag til lov om tillæg til lov om afgift af motorkøretøjer m. v.

Af disse lovforslag går de første vedrørende udskrivning af indkomstskat til staten, af tillægsindkomstskat og af værne-skat og de to sidste om midlertidig forhøjelse af vægtafgift og omsætningsafgift af motorkøretøjer ud på en uændret forlængelse af den bestående lovgivning. Ligeledes indeholder forslagene om ændringer i toldloven og om forskellige forbrugsafgifter bestemmelser om uændret forlængelse af bestående afgifter.

De øvrige lovforslag samt de samtidig hermed af indenrigs- og boligministeren, landbrugsministeren og ministeren for offentlige arbejder skriftligt fremsatte lovforslag må ses som led i en samlet plan af økonomiske forholdsregler, der skal tjene til styrkelse af valutastillingen.

Baggrunden for fremsættelsen af hele dette kompleks af skatte- og afgiftslove er den udvikling, der har fundet sted i landets valutariske stilling, og udsigterne for betalingsbalancen i den kommende tid. I

løbet af 1954 er nationalbankens valutastilling forringet med 500 mill. kr., og for 1955 må der under de nugældende forudsætninger regnes med et fortsat betydeligt valutaunderskud.

Denne risiko for et yderligere valutatab må vurderes på baggrund af landets begrænsede valutabeholdning. Efter at der for nogle uger siden er foretaget en større udbetaling til den internationale valutafond, er dollarreserven gået ned til knap 600 mill. kr., og de resterende kreditmuligheder i Den europæiske Betalingsunion er kun 170 mill. kr. udover de 700 mill. kr., som vi nu skylder unionen. Selvom vi således ikke står overfor en akut likviditetskrise, er reserverne så små, at det efter regeringens opfattelse vil være ganske uforsvarligt uden modforholdsregler at affinde sig med risikoen for en yderligere betydelig forringelse af valutastillingen.

Der er tillige en nærliggende mulighed for, at valutaforholdene i løbet af året kan udvikle sig ugunstigere end forudsat. Jeg tænker her navnlig på, at den internationale prisudvikling kan medføre en yderligere forringelse af bytteforholdet i udenrigshandelen. Hvor stor denne risiko er, kan ikke bedømmes i øjeblikket, men således som konjunktursituationen i USA og Vesteuropa har udviklet sig i det sidste halve år, kan man — med de små reserver vi råder over — ikke undlade at tage muligheden af en opgang i råvarepriserne med i betragtning, når den økonomiske politik skal tilrettelægges.

Ved forelæggelsen af den økonomiske årsoversigt har økonomi- og arbejdsministeren gjort nærmere rede for den økonomiske situation og specielt for udsigterne for betalingsbalancen i 1955. Jeg skal derfor ikke gå nærmere ind på disse spørgsmål, men derimod omtale de konklusioner med hensyn til den økonomiske politik, som regeringen har draget heraf.

Årsagerne til forringelsen af valutastillingen kan kort sammenfattes i tre grupper.

For det første er den indenlandske efterspørgsel både til forbrug og investering vokset meget stærkt. For det andet er landbruget blevet ramt af dårlige vejrforhold og en forringelse af forholdet mellem priserne på animalske produkter og foderstofferne. For det tredje er hertil nu kommet